

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/38/2020
Identifikačné číslo spisu: 2112011470
Dátum vydania rozhodnutia: 16.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2112011470.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného S. Z. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. júna 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného S. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. januára 2014, sp. zn. 3To/65/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného S. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 19. marca 2013, sp. zn. 5T/62/2012, bol obvinený S. Z. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 21. februára 2011 v čase približne od 00.00 hodiny do 00.25 hodiny v U. na U. O. v blízkosti bytového domu č. X a D. ulice napadol Y. I. tým spôsobom, že v pravej ruke držal kovový zatvárací nožik zn. Smith & Wesson čiernej farby s dĺžkou čepele 8,5 cm a zaháňal sa ním voči Y. I., ktorý sa ho snažil držať od tela nohami, pričom poškodeného jedenkrát bodol s nožom do vnútornej strany pravého stehna, čím spôsobil Y. I. zranenie bodnú ranu asi 2 cm dlhú a 1,5 cm hlbokú na vnútorno-prednej strane pravého stehna v strednej tretine prenikajúcu do podkožného tkaniva s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 2 týždňov.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do

ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 24. februára 2011, sp. zn. 0T/20/2011, právoplatný dňa 24. februára 2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť škodu, ktorú spôsobil poškodeným

- Y. I., nar. XX. G. XXXX, bytom U., U. XXXX/X vo výške 453,80 eur,
- Sociálnej poisťovni, pobočka Trnava škodu vo výške 22,30 eur,
- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, pobočka Trnava, Halenárska 22 škodu vo výške 40,12 eur.

Krajský súd v Trnave rozhodujúc o odvolaní obvineného S. Z. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením zo 14. januára 2014, sp. zn. 3To/65/2013, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného S. Z. ako nedôvodné zamietol.

II.

D o v o l a n i e
a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený S. Z. dovolanie vlastným písomným podaním z 5. septembra 2015, doručeným prvostupňovému súdu 8. septembra 2015.

V podanom dovolaní obvinený uviedol, že okrem zrušeného trestného rozkazu vo výroku o treste mal Okresný súd Trnava v predmetnej veci zrušiť aj výroky o treste v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 0T/27/2012, pretože tento skutok spáchal ako prvý a bol zaň odsúdený ako za posledný. Z uvedeného podľa obvineného vyplýva, že medzi spáchaním a odsúdením za skutok v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/62/2012 bol dvakrát odsúdený, a to dňa 24. februára 2011, sp. zn. 0T/20/2011, a 31. januára 2012, sp. zn. 0T/27/2012, pričom mu bol zrušený len trestný rozkaz vydaný Okresným súdom Trnava dňa 24. februára 2011, sp. zn. 0T/20/2011, a to v konaní vedenom pod sp. zn. 5T/62/2012, v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa obvineného je evidentné, že v čase vynesenia rozsudku pod sp. zn. 5T/62/2012, mal mať prvostupňový súd vedomosť o tom, že bolo skončené konanie vedené pod sp. zn. 0T/27/2012, pričom toto mal brať do úvahy v súvislosti so zásadami ukladania trestov podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a zahrnúť ho do konania pod sp. zn. 5T/62/2012. Rovnako tak mal mať podľa obvineného prvostupňový súd vedomosť o tom, že na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom prebieha konanie pod sp. zn. 1T/158/2012, pričom podľa obvineného medzi skutkami v jednotlivých konaniach došlo k súbehu trestných činov. Uvedená dovolacia námietka podľa názoru obvineného zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 11. júna 2020.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), avšak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 373 Trestného poriadku, pretože dovolateľ nepodal dovolanie prostredníctvom obhaju.

Podľa § 373 ods. 1 Trestného poriadku obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať

dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 373 ods. 3 Trestného poriadku ak obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 podali dovolanie inak ako prostredníctvom obhajcu, súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, poučí dovolateľa podľa odsekov 1 a 2 a nasledujúcej vety a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku s tým, že ak táto lehota márne uplynie, predloží vec na ďalšie konanie dovolaciemu súdu. Ak však obvinený v lehote podľa predchádzajúcej vety preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, ustanoví mu obhajcu predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni.

Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že obvinený S. Z. nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu, pričom na výzvu Okresného súdu Trnava, ktorá mu bola v súlade s § 373 ods. 3 Trestného poriadku doručená 26. októbra 2016 (č. l. 319 spisu), žiadnym spôsobom nereagoval, uvedený nedostatok neodstránil a ani nepreukázal, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, a to napriek opakovaným výzvam, či na podanom dovolaní trvá, ktoré mu boli doručené 14. augusta 2019 (č. l. 322 spisu), a 29. novembra 2019 (č. l. 323 spisu).

Keďže obvinený S. Z. dovolanie nepodal prostredníctvom obhajcu, najvyšší súd jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Najvyšší súd v predmetnej veci nepostupoval podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku, keďže postup podľa tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vtedy, ak nie je podané dovolanie úplné alebo má iné odstrániteľné chyby. Nedostatok spočívajúci v tom, že dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu, je však odstrániteľný len v rámci konania na súde prvého stupňa, ktoré predchádza predloženiu veci dovolaciemu súdu. Výplýva to zo znenia § 373 ods. 3 posledná veta Trestného poriadku, podľa ktorého ustanoviť obhajcu v prípadoch, v ktorých bolo dovolanie podané priamo obvineným, resp. niektorou osobou uvedenou v § 369 ods. 5 Trestného poriadku, môže iba predseda senátu súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni, a to len vtedy, ak obvinený preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby.

Zároveň treba uviesť, že ustanovenie § 373 ods. 4 Trestného poriadku, v zmysle ktorého ak dovolací súd po predložení dovolania zistí, že dovolateľ nie je zastúpený obhajcom, poučí ho podľa odseku 2 a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku, dopadá na situácie, v ktorých či už obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku síce podali dovolanie prostredníctvom obhajcu, ale toto zastúpenie sa netýka ďalšieho konania, resp. v jeho priebehu zanikne.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Keďže obvinený S. Z. nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu a na výzvu súdu prvého stupňa nereagoval v tom zmysle, že by si obhajcu zvolil, prípadne preukázal nedostatok prostriedkov na úhradu trov obhajoby, najvyššiemu súdu neostávalo iné, než jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.